

K 7/M 45

120000869062

Община Русе
Министерство
на културата

**50.
МЕЖДУНАРОДЕН
ФЕСТИВАЛ
13 - 28.03.2010
РУСЕ
БЪЛГАРИЯ**

Член на
Европейската
асоциация
на фестивалите

Member of
the European
Festivals
Association

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

**50.
INTERNATIONAL
FESTIVAL
13 - 28.03.2010
RUSE
BULGARIA**

Ruse Municipality
Ministry of Culture

**Регионална библиотека
"Любен Каравелов"**

120000869062

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

50. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ **МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ**

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 13 – 28 март 2010

Камерен концерт

СЪС СОЛИСТИТЕ НА ВИЕНСКА ФИЛХАРМОНИЯ

ДИТЕР ФЛУРИ флейта
ПЕТЕР ШМИДЛ кларинет
ХАРАЛД МЮЛЕР фагот
ЛАРС МИХАЕЛ ЩРАНСКИ валдхорна
ВЕРНЕР ХИНК цигулка
РАФАЕЛ ФЛИДЕР виолончело

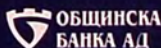
с участието на

Мария Принц пиано

 Österreichische Botschaft
Sofia

16.03 Вторник, 19 ч.
Зала Доходно здание

448065

ПРОГРАМА

I.

ЙОХАНЕС БРАМС

(1833-1897)

**Трио за кларинет, Виолончело и пиано
ла минор, оп. 114**

1891

Allegro

Adagio

Andantino grazioso

Allegro

ПАУЛ ХИНДЕМИТ

(1895-1963)

**Квартет за кларинет, цигулка,
Виолончело и пиано**

1938

Mäßig bewegt

Sehr langsam

Mäßig bewegt

II.

ЛУДВИГ ШПОР

(1784-1859)

Септет ла минор, оп. 147

1853

Allegro vivace

Pastorale: Larghetto

Scherzo: Vivace

Finale: Allegro

Към камерните жанрове Йоханес Брамс проявява интерес през целия си творчески път, интерес, в голяма степен обусловен от характерната му склонност към тънка художествена и образна детайлизация. Много от неговите камерни творби, подобно на симфоните, са наситени с остро конфликтно съдържание – романтиката и страстният порив кореспондират с душевната драма; неспокойното повествование – с трагедийни настроения; сърдечната задушевност – с разочарованието и самотността. Характеристиката на отделните камерни опуси се обуславя и от особеностите на стила в трите периода на творческия му път.

Последните си три камерни творби Брамс създава в периода 1891-1895. В оригинал те са написани за кларинет, инструмент, който композиторът за пръв път използва в камерните си съчинения. Вдъхновението е инспирирано от великолепния кларинетист Рихард Мюлфелд, който заедно с квартета на Й. Йохим осъществява премиерата на триото и квинтета на 12 декември 1891 в Берлин. Възторгът от чутото вдъхновява присъстващия там майстор на историческата живопис Адолф Менцел да изобрази Мюлфелд като гръцко божество. Брамс напоследък се впечатлява от тембъра на инструмента, от пълнозвучната и задушевна интонация на *меланхоличния певец на оркестъра, който е особено подходящ за сериозните настроения в творбите на един стареещ композитор* (Брамс). Не случайно именно с контекста на тембровото звучене е свързано означението за възможната замяна на кларинета с виола.

По хронологичен ред първо възниква **Трио оп. 114** – благородна, красива творба с отсенки на умора, в която рационалността проблясва над искрената емоция, и в която впечатляват изключително красноречивите диалози между инструментите.

Първата част е построена върху три теми, между които няма контраст. Впечатляващо е, че втората е изложена като канон – похват, който отправя проекции към старите класически образци. Втората част е възвишен интимен дует между кларинет и виолончело, третата – с характер на менует, събуждащ асоциации с Моцарт, а за финала З. Шулице пише: *Тук Брамс напомня късния Шуман. Тази музика е повече спомен, отколкото действие, повече мисъл и поглед назад във времето.*

Паул Хиндемит принадлежи към универсалните музиканти, на които не можем да сложим еднозначно определение и да ограничим в една сфера. В него се съчетават рационалното начало, водещо към полифонията и незнаещата прегради творческа енергия, избликваща в необичайни и неочаквани сюжети и жанрове.

Изключително добър цигулар и виолист, той концертира из цял свят като член на квартет *АМАР*, което е повод за подчертания му интерес към камерните жанрове – азбучен е създаденият през втората половина на 20-те години цикъл от седем творби, който изследователите наричат *Малка енциклопедия на камерната музика*. През целия си творчески път той създава музика за необичайни ансамбли, към които причисляваме и Квартета за кларинет, цигулка, виолончело и пиано, написан през 1938 и разкриващ изумителната му дарба да превръща инструментите в равностойни партньори. Първата част е лирична, построена върху три теми, с уникален полифоничен взрив на втората тема в разработката. Втората е впечатляващ пример за контрапунктичното му майсторство, а третата достига кулминация с токатното изграждане в пианото и динамично необузданата кода.

Лудвиг Шпор е немски композитор, цигулар, диригент и педагог. Става изключително известен първо като виртуоз цигулар – свири в различни оркестри, концертира в Германия, Австрия, Италия, Великобритания, Франция. През 1812 побеждава в състезанието с Роде във Виена, а през 1817 в Милано свири цигулкови дуети с Паганини. Счита се за основоположник на немската цигулкова школа на 19. век, изобретява подбрадник за цигулката, издава технически упражнения, а като диригент въвежда практиката за дирижиране с палка. Пише опери, симфонии, концерти, кантатно-ораториална музика, песни и камерни творби за различни инструментални състави. *Септетът* е едно от най-интересните му и най-изпълнявани камерни творби, написан е за флейта, кларинет, фагот, валдхорна, цигулка, виолончело и пиано през 1853 и е издаден през 1855. Водеща в музикалната драматургия е цигулковата партия, а кларинетната, написана за кларинет в „А“ строй, често наподобява тембъра на флейта.

Дитер Флури – роден в Цюрих, следва при Х. Майер и А. Жоне. Срещите с А. Николе допълват обучението му и оставят трайна следа в неговото развитие. През 1977 е ангажиран в оркестъра на Виенската държавна опера, а от 1981 е първи флейтист на *Виенските филхармоници*.

Работи интензивно като камерен музикант. Член-основател е на Виенския духов ансамбъл, работи съвместно с прочутия *Klangforum Wien* и с *Виенски виртуози*.

Реализира редица премиери на нова музика от автори като Д. Лигети, С. Шарино и др. Изпълнява за първи път Концерта за флейта от У. Роуко (заедно с *Виенските*

симфоници, под диригентството на К. Абадо), в рамките на фестивала *Wien Modern*. Реализира редица записи на CD на произведения от Й. С. Бах, Г. Ф. Телеман, В. А. Моцарт и соло пиеси на композитори от 20. век, в т.ч. музика за флейта от времето на *Френската шесторка*. Осъществява редица концерти като солист с *Виенските филхармоници*, *Виенските симфоници*, Цюрихския камерен оркестър, *Нов японски филхармоничен оркестър* и др.

Преподавателската си дейност започва във Висшето музикално училище във Виена. След двугодишна преподавателска дейност във Виенската консерватория, Д. Флури поема класа по концертно обучение в Музикалния университет на Грац, като през същата година приема и поста на П. А. Граф в Международната лятна академия на Ленк.

Провежда майсторски класове в Сапоро и в рамките на Музикалния форум в Магрид.

В настоящия момент е и Генерален директор на Оркестъра на Виенските филхармоници.

Петер Шмидл – първи солокларинетист на оркестъра на *Виенските филхармоници* и на оркестъра на Виенската държавна опера.

От 1967 е преподавател, а от 1985 и професор в Университета по музика и изобразително изкуство във Виена.

Освен с оркестрова дейност П. Шмидл се занимава активно и с камерна музика, като член на прочутия *Виенски октет* и на Виенския ансамбъл *Ринг*.

Солира многократно с оркестъра на *Виенските филхармоници*, с оркестъра на MDR в Лайпциг, *Моцартеум* – Залцбург, *Нова Филхармония* в Токио и много други. Сътрудничи с диригентите Л. Бърнстейн, А. Превен, К. Бьом, Д. Ливайн, Р. Муту, С. Озава, Н. Харнонкурт и К. Ешенбах.

Записва по-голямата част от кларинетния репертоар. С особена стойност сред множеството му записи се отличават *Концертът за кларинет* от Моцарт с диригент Л. Бърнстейн, *Джаз прелюд и fuga* от Л. Бърнстейн и *Симфония концертанте* за духови инструменти от Моцарт с диригент К. Бьом, записите на камерна музика от Моцарт, Бетовен, Брамс, Вебер, Шьонберг, Ибер и Хиндемит, заедно с артисти от класата на А. Шиф, Е. Груберова, Ч. Бартоли, както и записите му като солокларинетист с *Берлинските филхармоници* под диригентството на Х. фон Караян. Участва и в интегралния запис *Изкуството на кларинета* на звукозаписната компания *Naxos*.

От 1999 е артистичен директор на Тихоокеанския музикален фестивал в Сапоро, Япония. От 2001 до 2005 е Генерален директор на оркестъра на *Виенските филхармонии*, а от 2006 е доайен на Виенската държавна опера.

Ръководи майсторски класове в Европа, САЩ и Япония.

Харалд Мюлер – роден през 1965, започва музикалното си обучение с уроци по цигулка, пее във Виенския хор на момчетата, а по-късно учи фагот при проф. К. Йолбелгер и проф. Д. Цеман, като взема степен на концертмайстор музикант от Университета по музика във Виена. През 1983 печели първа награда на конкурса *Младежта музицира*.

От 1986 свири в оркестъра на Виенската държавна опера и оркестъра на *Виенските филхармонии*, където от 1990 е назначен като първи фаготист.

Редовно свири с виенските ансамбли за съвременна музика *Wiener Collage* и *Ensemble Kontrapunkte*. Член е на ансамбъл 11. Свири активно камерна музика в Австрия и други европейски страни, както и в Япония. Член е и на постоянния факултет на фестивала *Pacific Music Festival* в Сапоро през 1999 и 2003. През 2003 е солист на *Виенските филхармонии* под диригентството на Зубин Мета по време на концертно турне в Индия и Тайван.

Ларс Михаел Щрански – роден в Трир, Германия, през 1977 започва уроци по валдохорна при Е. Айнеке в Лудвигсхафен. Следва валдохорна при проф. Е. Пенцел в Кьолн, а от 1991 до 1993 учи при проф. Р. Бергер във Виена.

Носител е на първи награди от международните конкурси *Младежта музицира* в Германия и *Concerto-competition* в САЩ.

Работи последователно като първи корнист в Младежкия оркестър на провинция Райнланд-Пфалц, Федералния младежки оркестър, Световния младежки симфоничен оркестър, Радио-симфоничния оркестър на Берлин и в Немската опера на Рейн.

От 1993 е привлечен като първи корнист на Виенската държавна опера и *Виенските филхармонии*, а от 1997 е член и на Виенската придворна музикална капела.

Занимава се интензивно с камерна музика и работи с артисти от класата на Х. Прай, А. Николе, Б. Канино, Р. Бухбиндер и др. Има реализирани множество CD записи на камерна музика, солови изпълнения, както и записи с *Виенските филхармонии*.

Вернер Хинк – професор във Виенската консерватория, водач и концертмайстор на *Виенските филхармонии* от 1974.

Прави изключително успешна кариера и в областта на камерната музика. През 1964 основава Виенския струнен квартет, с който прави множество записи (между които пълните записи на всички квартасти на Шуберт, Моцарт и Дворжак), пътува по целия свят, добивайки известност като изтъкнат представител на Виенския музикален стил. По-късно постига голям международен успех и с ансамбъла *Wiener Octet*, с който концертира в Европа, САЩ и Япония. От 1974 е член на *Виенската придворна капела*.

Като солист концертира от 15-годишна възраст. За особен връх в неговата кариера се считат концертите му с оркестъра на *Виенските филхармонии*.

От 1990 води редовно майсторски класове по целия свят. Участва традиционно като преподавател в лятната академия на основания от Л. Бърнстейн *Тихоокеански музикален фестивал*, както и в рамките на Международната лятна академия в Кусацу, Япония.

Член е на жури на международните конкурси по цигулка *Крайслер* във Виена и в Сендай, Япония.

Рафаел Флигер – роден във Виена, получава първите си уроци по чело при Р. Матушка в Академията на град Виена, където завършва с отличие през 1981. Учи и при П. Фурние в Женева и при Е. Финке в академията *Херберт фон Караян* в Берлин.

През 1979 печели бронзов медал от Международния музикален конкурс в Женева.

От 1985 до 1990 е солочелист на Оркестъра на Долна Австрия, а през 1990 постъпва като солист и водач на виолончеловата група в оркестъра на *Виенските филхармонии*. Реализира многобройни записи и концертира активно като солист и камерен музикант в Европа, Америка и Япония.

Мария Принц е родена в София. Дъщеря е на големия български композитор и диригент Константин Илиев, който оказва силно влияние върху нейното изграждане. Завършва Висшето училище за музика *Ханс Айслер* – Берлин през 1980, в класа на проф. Р. Дункел. Специализира при Й. Демус във Виена (1981) и И. Лефевър в Париж (1982). Педагогическата си дейност започва в Цюрих (1982), а от 1987 е преподавател в Университета за музика във Виена. Изнася концерти в Германия, Австрия, Швейцария, Франция, Италия, Белгия, Япония, САЩ. Води майсторски класове в Залцбург, Япония, САЩ. От 1999 участва активно и в концертния живот на България

с рецитали на фестивалите *Pianissimo*, Емил Чакъров, Мартенски музикални дни. През 2001 осъществява българската премиера на *Екзотични птици* от Оливие Месиен със Софийска филхармония.

Изявява се активно като камерен изпълнител със солисти от Виенската, Чикагската и Софийската филхармонии.

Особено впечатляващи през сезон 2005 са участията ѝ в *Pacific Music Festival* – Сапоро (Япония) с инструменталисти от оркестъра на *Виенските филхармонии* и в концертите на фестивала в Залцбург като солист на *Виенските филхармонии*, под диригентството на Р. Мутти. През 2006 изнася рецитали *Моцарт и неговите съвременници* във Виена, София, Прага, Блумингтън и Лос Анжелис и концертира на Дунавския фестивал в Улм. Блестящо открива сезон 2006/2007 на Софийска филхармония под диригентството на сър Невил Маринър, с когото концертира и на Международния фестивал *Мартенски музикални дни* 2008. През същата година повторно участва в *Pacific Music Festival* – Сапоро с концерт в Токио и дебютира в *Carnegie Hall* – Ню Йорк, където концертира отново през февруари 2010.

Има активна звукозаписна дейност с фирмите *Гега Ню* и *Фонтек*.

Програмата подготви
Мария Дуканова

